ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 396

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν :

Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως..... Δρ. 100
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως ..... » 80
Δι' ὁλόκληρον τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.... » 150

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν :

Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως..... » 200
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως..... » 160

'Η συνδρομὴ ἄρχεται τὴν 1ην 'Ιανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος ὅραχ. 2.50
Διὰ καταστατικὰ κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης » 180.—
'Η τιμὴ ἑκάστου ἡμερησίου φύλλου..... » 1.—

Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ 'Εθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου πληρωμῆς.

Δι' ὁλόκληρον τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως..... » 300

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων»..... 1

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς τακτοποίησιν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν..... 2

Διατάγματα

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδείξεως ζημιῶν τῆς ἐσοδείας ἐλαίου 1923 ἐν Κερκύρᾳ..... 3

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

'Αρθρον 1.

1. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων» προθεσμίαι παρατείνονται μέχρι τῆς 31 'Ιανουαρίου 1926, καταργοῦνται δὲ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 τοῦ μνησθέντος Ν. Διατάγματος.

2. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 30 παρ. 2 καὶ 32 παρ. 2 τοῦ 1641 νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1923 καὶ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διαταγμάτων, προθεσμίαι πρὸς ἐγχείρισιν τῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα ταῦτα, δηλώσεων κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἐφ' ὅσον ἔληξαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χωρὶς ὅμως μέχρις αὐτῆς νὰ ἐκδοθῇ ἡ κατὰ νόμον πρᾶξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ λήγουσι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, παρατείνονται μέχρι τῆς 31 'Ιανουαρίου 1926, οἱ δὲ πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἐγχειρίζοντες τὰς κατὰ τὰς μνησθείσας διατάξεις δηλώσεις ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ 1641 νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1923 καὶ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διαταγμάτων, προσθέτου φόρου ἢ τέλους.

3. 'Εφ' ὅσον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ καὶ μετ' αὐτὴν, ἀλλὰ πάντως πρὸ τῆς 31 'Ιανουαρίου 1926 ἐνηργήθη, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1641 νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, πραγματογνωμοσύνη ἀντικειμένων κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, δὲν ἐξεδόθη ὅμως ἡ κατὰ νόμον πρᾶξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ πραγματογνωμοσύνη, ἵνα μέχρι τῆς 31 'Ιανουαρίου 1926 ἐγχειρίσῃ δήλωσιν ἀποδοχῆς τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἁπλοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἧς ἐγχειριζομένης ἀπαλλάσσεται οὗτος τῶν προσθέτων φόρου ἢ τελῶν.

4. Τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων» εὐεργετημάτων δικαιοῦνται νὰ τύχωσι καὶ οἱ καθ' ὧν ἐξεδόθησαν (εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἴτε μετ' αὐτὴν, ἀλλὰ πάντως πρὸ τῆς 31 'Ιανουαρίου 1926) πράξεις τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἐφ' ὅσον ἠσκήθη ἐμπροθέσμως προσφυγὴ ἢ ἀνακοπὴ κατὰ τῆς πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἐφ' ὅσον αἱ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 συμπληρωματικαὶ αὐτῶν δηλώσεις ἤθελον ἐγχειρισθῇ ἐντὸς τῆς πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς ἢ ἀνακοπῆς προθεσμίας, ἥτις, ἂν δὲν ἔληξε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 'Ιανουαρίου 1926.

5. 'Η ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 εἶνε, ὅτι αἱ εὐεργετικαὶ αὗται διατάξεις ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α') εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος εἶχε μὲν ἐκδοθῇ ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ἀνακοπῆς ἢ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου, εἶχεν ὅμως ἀσκηθῇ κατ' αὐτῆς ἀναίρεσις ἢ δὲν εἶχε λήξει ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προθεσμία, β') εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ πρᾶξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἶχε στηριχθῇ ἐπὶ ὁριστικῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐφ' ὅσον κατὰ τῆς πράξεως ταύτης ἠσκήθη προσφυγὴ ἢ ἀνακοπή, ἐκκρεμούσα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος καὶ γ') εἰς τὴν

περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ἀσκηθεῖσα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος προσφυγὴ ἢ ἀνακοπὴ ἦτο ἐκπρόθεσμος, δὲν εἶχεν ὅμως μέχρι τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς περὶ τοῦ ἐμπροθέσμου ἢ μὴ αὐτῆς ἡ, πρὸς ἣν αὕτη ἀπηυθύνθη, ἁρμοδία δικαστικὴ ἢ διοικητικὴ ἀρχή.

6. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 ἐπιτρέπεται ἡ ἐγχείρισις δηλώσεως κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἁπλοῦ φόρου ἢ τέλους καὶ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῶν ἐπιβληθέντων προσθέτων τοιούτων, ἐφ' ὅσον ὁ πρόσθετος φόρος ἢ τέλος ἐπεβλήθη διὰ τῆς πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου προσωπικῶς εἰς τὸν ἐπίτροπον ἀνηλίκου, ἐνηλικιωθέντος ἤδη, δικαιοῦται ὁ ἐπίτροπος οὗτος, ἵνα μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1926 ἐγχειρίσῃ ἁπλῆν δήλωσιν ἄνευ καταβολῆς φόρου, δι' ἧς ν' ἀναγνωρίζῃ ὡς ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐνηλικιωθέντος ἀνηλίκου τὰ ἀξιούμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ποσὰ ἀρχικοῦ φόρου ἢ τέλους, ὁπότε ἀπαλλάσσεται οὗτος τῶν ἐπιβληθέντων αὐτῷ προσθέτων τοιούτων, ἀκυρουμένης αὐτοδικαίως ὡς πρὸς αὐτὸν τῆς πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Ἐφ' ὅσον δὲ παρομοία δήλωσις ἤθελεν ἐγχειρισθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐνηλικιωθέντος ἀνηλίκου, καταβάλλοντος συγχρόνως τὸν ἁπλοῦν φόρον ἢ τέλος, ἀκυροῦται καὶ ὡς πρὸς τοῦτον ἡ πρᾶξις τοῦ οἰκονομικοῦ φόρου, ἄλλως ὁ πρόσθετος φόρος ἢ τέλος θέλει βαρύνει προσωπικῶς πλέον τὸν ἐνηλικιωθέντα ἀνήλικον.

7. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων» καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐγχειριζομένων μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1926 δηλώσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν ἢ προικῶν, ἐπιτρέπεται, ἵνα τὰ βάσει τῶν δηλώσεων τούτων ὀφειλόμενα ποσὰ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς καταβληθῶσιν εἰς τέσσαρας (4) ἴσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη εἶνε καταβλητέα μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1926, ἡ δευτέρα μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1926, ἡ τρίτη μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1926 καὶ ἡ τετάρτη μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1926. Ἐκ τῶν δόσεων τούτων ἡ μὲν πρώτη καταβάλλεται ἀτόκως, ἐπὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων ὀφείλεται τόκος 6ο)ο ἐτησίως ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1926 μέχρι τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν ἑκάστης δόσεως προθεσμίας καὶ συμβεβαιούμενος μετὰ τοῦ φόρου ἢ τέλους. Ἵνα ἐπιτραπῇ ἡ τοιαύτη εἰς δόσεις πληρωμὴ δέον 1) νὰ ζητηθῇ τοῦτο δι' αὐτῆς ταύτης τῆς δηλώσεως καὶ 2) νὰ δοθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν ὁρισθησομένη προσωπικὴ ἢ πραγματικὴ ἐγγύησις, ἐξασφαλίζουσα τὸ Δημόσιον.

8. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 προστεθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 53 τοῦ 1641 νόμου παράγραφος 6, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «6. Εἰς ἕκαστον μέλος καὶ τοὺς γραμματεῖς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀμοιβὴ δραχμῶν 10 δι' ἑκάστην ἐκδικαζομένην προσφυγήν».

9. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2335 τῆς 23 Ἰουνίου 1920, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νομ. διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «1. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀκυροῖ ἢ μεταρρυθμίζῃ κατ' αἴτησιν τὰς κατὰ τοὺς κειμένους περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν νόμους ὁριστικὰς πράξεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ ὁριστικὰς ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ 1641 νόμου Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰς κατὰ τοὺς καταργηθέντας τοιούτους νόμους ὁριστικὰς πράξεις Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων, μόνον ἂν ἐξεδόθησαν κατὰ προσώπου μὴ ὑποκειμένου εἰς φορολογίαν ἢ ἂν ἐγένετο ἐσφαλμένος τοῦ φόρου ἢ τῶν τελῶν ὑπολογισμὸς ἢ ἂν τὰ διὰ τῆς πράξεως προσδιορισθέντα ποσὰ φόρου ἢ τελῶν ἐβεβαιώθησαν ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως ἢ κατεβλήθησαν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου ἢ τέλος ἂν διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περιελήφθησαν ἐσφαλμένως μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἀντικείμενα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸν κληρονομούμενον, δωρητὴν ἢ προικοδότην ἢ δὲν ἐξεπέσθησαν ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς χρέη ἢ βάρη ἐκπιπτόμενα κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν νόμους.

Ἡ τοιαύτη ἐξέτασις τῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων τούτων οὐδέποτε ἐπεκτείνεται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀντικειμένων τῆς φορολογητέας περιουσίας».

10. Τὸ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923 προστεθὲν εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ 1641 νόμου δεύτερον ἐδάφιον ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Πάντες οἱ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἀνακόπτοντος, δέον ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου νὰ περιλαμβάνωνται ἐν τῇ ἀνακοπῇ, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1925.

11. Ἡ ἐν ἐδαφίῳ γ' τοῦ ἄρθρου 11 καὶ ἐν παραγράφῳ 8 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ 1641 νόμου (ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925) περίοδος «Πρὸς τὰ ὡς ἄνω Ἑλληνικὰ ἱδρύματα ἐξομοιοῦνται τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ ἐν Ἀθήναις Γεωργικὴ Ἑταιρεία καὶ τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Πρὸς τὰ ὡς ἄνω Ἑλληνικὰ Ἱδρύματα ἐξομοιοῦνται τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὄρους Σινᾶ, ἡ Ἱερὰ Μονὴ Πάτμου, ἡ ἐν Ἀθήναις Γεωργικὴ Ἑταιρεία καὶ τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Μετὰ τὴν 31 Ἰανουαρίου 1926 εἰς τοὺς ἀνακριβῶς ἢ μηδόλως δηλώσαντας κληρονομίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα ὑποκειμένην εἰς τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους φορολογίαν, ἡ διὰ τὴν ὁποίαν δήλωσις ἔδει νὰ ἐγχειρισθῇ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τὸ βραδύτερον, μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1926, δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι, πλὴν τῶν κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους ὁριζομένων προσθέτων φόρων, καὶ ποινὴ φυλακίσεως μέχρις ὀκτὼ (8) μηνῶν ὡς καὶ δήμευσις περιουσίας αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα:

α') Ἐπὶ ἀποκρυβέντος ἀρχικοῦ φόρου ἢ τέλους ἀνερχομένου ἐν συνόλῳ δι' ἑκάστην κληρονομικὴν μερίδα κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα εἰς ποσὸν 10,000—100,000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν δύο δεκάτων (2/10) ἀπάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

β') Ἐπὶ ἀποκρυβέντος ἀρχικοῦ φόρου ἢ τέλους ἄνω τῶν 100,000 καὶ μέχρι 250,000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν 4 δεκάτων (4/10) ἀπάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

γ') Ἐπὶ ἀποκρυβέντος ἀρχικοῦ φόρου ἢ τέλους ἄνω τῶν 250,000 καὶ μέχρι 500,000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν ἓξ δεκάτων (6/10) ἀπάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

δ') Ἐπὶ ἀποκρυβέντος ἀρχικοῦ φόρου ἢ τέλους ἄνω τῶν 500.000 καὶ μέχρις 1.000.000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν 8)10 ἀπάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου καὶ

ε') Ἐπὶ ἀποκρυβέντος ἀρχικοῦ φόρου ἢ τέλους ἄνω τῶν 1.000.000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν 9)10 ἀπάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

2. Ὑποκειμένη εἰς δήμευσιν περιουσία νοεῖται ἡ ἀπομένουσα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὀφειλομένων ἀρχικῶν ἢ προσθέτων φόρων ἢ τελῶν.

3. Ἐπὶ δωρεῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω ποινὰς ὑπόκειται ὁ δωρεοδόχος, ἐπὶ δὲ τῶν προικῶν ὁ προικολήπτης.

4. Ἡ ὡς ἄνω ποινὴ τῆς φυλακίσεως καὶ τῆς δημεύσεως ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὑποβαλλομένης μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Δ. Ροῦφος, Ριχ. Διβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος, Γ. Βογόπουλος, Δ. Τανταλίδης.

---

(2)

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς τακτοποίησιν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 35 τοῦ νόμου 3338, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος 6 Σεπτεμβρίου 1925 ὁριζόμεναι προθεσμίαι παρατείνονται ὡς ἀκολούθως·

Ἡ ἐν παραγράφῳ 1 προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεων, λήγουσα τὴν 30 Νοεμβρίου 1925 παρατείνεται μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1926.

Ἡ ἐν παραγράφῳ 2 προθεσμία διὰ τὰς γενομένας κοινοποιήσεις ἐγγράφων λήγουσα τὴν 31 Δεκεμβρίου 1925 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1926.

Ἡ ἐν παραγράφῳ 4 ὁμοία ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιδοθείσας ἐνστάσεις λήγουσα τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1925 παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1925.

2. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 5 Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 ὁριζομένη τρίμηνος προθεσμία διὰ τὴν παροχὴν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἑνὸς πέμπτου (1/5) τοῦ φόρου εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας αὐτὸν φορολογουμένους παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1926, ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντελεσθείσας βεβαιώσεις μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1925.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 εἶναι ὅτι ἡ ἔκπτωσις 50 ο/ο χωρεῖ οὐ μόνον διὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ μνησθέντος Ν. Διατάγματος γενομένας ἐγγραφάς, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἀσκηθῇ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἔνστασις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ τοιαύτας, ἐφ' ὅσον δὲν ἠσκήθη ἔνστασις, ἀσχέτως ἐὰν συνετελέσθη ἡ βεβαίωσις ἢ οὔ.

4. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐφέσεως συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος 6 Σεπτεμβρίου 1925 ὡς μὴ ἐπιστρεφόμενος καταβληθεὶς φόρος κατὰ τὴν παράγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος, θεωρεῖται ὁ συμφώνως πρὸς τὴν δήλωσιν καταβληθείς, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπιστροφῆς ἐκ τοῦ πέραν τῆς δηλώσεως καταβληθέντος ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 5 τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον κυρίου φόρου εἶναι καὶ κατώτερον τοῦ καταβληθέντος.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν φορολογιῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος.

6. Τὰ εὐεργετικὰ μέτρα τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 τὰ παρεχόμενα εἰς τὰς ἐν παραγράφοις 1 καὶ 7 τοῦ ἰδίου ἄρθρου φορολογίας παρέχονται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1924—1925 ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι λήξεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου παρατεινομένων προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1649 κλπ.» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

Ἄρθρον 9. 1. Τηρουμένων τῶν κυρώσεων τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου ἐπιτρέπεται ὅπως μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1926 ἐπιδοθῶσιν ἐμπρόθεσμοι δηλώσεις τοῦ φόρου τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας ἄνευ καταβολῆς τοῦ προσθέτου τινὸς φόρου ἢ προστίμου. Οἱ οὕτω προκαταβάλλοντες τὸν φόρον δικαιοῦνται ἐκπτώσεως 15 ο/ο. Ἡ παράτασις αὕτη οὐδεμίαν ἔχει ἐπίδρασιν διὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου γενόμενον ὑπολογισμὸν τόκου τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος βεβαιωθεισῶν ὡς ὀφειλομένων δόσεων».

2. Τὸ ἄρθρον 27 περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων τελῶν καὶ τόκων τοῦ διατάγματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας» καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

Ἄρθρον 3.

1. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένης προθεσμίας τῆς 31 Ἰανουαρίου 1926 δύναται εἰς τοὺς ἀκριβῶς ἢ μηδέλως δηλώσαντας διὰ τὰς φορολογίας καὶ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη, περὶ ὧν προβλέπει τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα, νὰ ἐπιβληθῶσιν πλὴν τῶν κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους ὁριζομένων προσαυξήσεων ἢ προστίμων καὶ ποινὴ φυλακίσεως μέχρις 8 μηνῶν ὡς καὶ δήμευσις περιουσίας αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

1) Ἐπὶ ἀποκρυβέντος κυρίου δημοσίου φόρου ἀνερχομένου ἐν συνόλῳ διὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω φορολογίας καὶ πάντα τὰ ἀνωτέρω ἔτη εἰς ποσὸν 10.000—100.000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν δύο δεκάτων (2)10 τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

2) Ἐπὶ ἀποκρυβέντος κυρίου φόρου ἄνω τῶν 100.000 καὶ μέχρι 250.000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν 4)10 τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

3) Ἐπὶ ἀποκρυβέντος τοιούτου φόρου ἄνω τῶν 250.000 καὶ μέχρι 500.000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν 6)10 τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

4) Ἐπὶ ἀποκρυβέντος τοιούτου φόρου ἄνω τῶν 500.000 καὶ μέχρις 1.000.000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν 8)10 τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

5) Ἐπὶ ἀποκρυβέντος τοιούτου φόρου ἄνω τοῦ 1.000.000 δραχμῶν ποινὴ δημεύσεως τῶν 9)10 τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποινὴ τῆς φυλα-

κίσεως καὶ τῆς δημεύσεως ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὑποβαλλομένης μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ὑποκειμένη εἰς δήμευσιν περιουσία νοεῖται ἡ μετ' ἐκπτωσιν τῶν ὀφειλομένων φόρων καὶ προστίμων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Ν. διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος, Γ. Βογάπουλος, Δ. Τανταλίδης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδείξεως ζημιῶν τῆς ἐσοδείας ἐλαίου 1923 ἐν Κερκύρᾳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1925 νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τῶν διηνεκῶν βαρῶν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τῆς νήσου Κερκύρας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀγρολῆπται καὶ μισθωταὶ οἵτινες δὲν εχον καταβάλλει μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1925 τὰ ἀγροληπτικὰ μερίδια καὶ μισθώματα ἐλαίου τῆς ἐσοδείας 1923 καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἀγροληπτικὰ καὶ μίσθια ἐλαιόδενδρα προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς νόσου ἥτις κατέστρεψε τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἐσοδείαν ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας ὅπου κεῖνται τὰ προσβληθέντα ἐλαιόδενδρα αἴτησιν δι' ἧς ζητοῦσιν ὅπως βεβαιωθῇ ἡ ὑπὸ τῆς νόσου προσβολή.

Ἄρθρον 2.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἐντὸς ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως παραπέμπει ταύτην εἰς ἐπιτροπὴν ἐδρεύουσαν ἐν τῷ χωρίῳ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ νεωτέρου τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ χωρίου, τοῦ νεωτέρου τῶν ἱερέων τοῦ χωρίου καὶ ἑνὸς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου οἵτινες ἐντὸς ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν γνωμοδοτοῦσιν περὶ τῆς προσβολῆς τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐλαιοδένδρων καθορίζοντες κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἔκτασιν ταύτης. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, κωλύματος ἢ ἀπουσίας τινῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Εἰρηνοδίκης ὁρίζει τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῷ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον πείθεται ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς νόσου προσβολὴ τῶν ἐλαιοδένδρων ἐμείωσεν εἰς βαθμὸν ἄξιον λόγου τὴν παραγωγὴν αὐτῶν ἀποφαίνεται ὅτι ὄντως προσεβλήθησαν ταῦτα ὑπὸ τῆς νόσου ἄλλως ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ἐναντίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐφ' ὅσον τὸ ὅλον μίσθωμα ἢ ἡ παροχὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας δραχμὰς ἢ ἴσης ἀξίας εἶδος εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἔνδικον μέσον. Ἐὰν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν. Ἡ ἔφεσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τὸν ἀντίδικον ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος κοινοποίησις τῆς ἐφέσεως εἴς τε τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τὸν ἀντίδικον καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀμετάκλητον. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐφέσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἔνδικον μέσον.

Ἄρθρον 5.

Ἅπασα ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος Διατάγματος διαδικασία διεξάγεται ἀτελῶς πλὴν τῶν αἰτήσεων καὶ ἐφέσεων αἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὸ κατὰ νόμον τέλος τῶν αἰτήσεων.

Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὁ ἀναφερόμενος καταβάλλει ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε αἵτινες κατανέμονται ἐξ ἴσου εἰς τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπὶ ἀποδείξει κατὰ τὴν ὑπὸ τούτων ὑποβολὴν τῆς γνωμοδοτήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφυπουργὸς
Β. Μάλλιος

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σταμούλης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.